

[Kurt Hansen.]

Til fremskridtspartiets ændringsforslag vil jeg sige, at det umiddelbart kan se meget smukt ud, der ligger nogle intentioner i det, men hvis vi ser på det helt reelt, som hr. Henning Philipsen sagde, kunne den yderste konsekvens blive, at disse papirer kunne ende som børsnoterede, og det er vi naturligvis ikke interesseret i. Hvis man havde begrænset det så meget, at der kun var kommet til at stå „køberen af den betalingsramte virksomhed eller vedkommende fagforening eller arbejdsløshedskasse“, er jeg ikke sikker på, at vi ikke kunne have støttet det, men så længe det er erhververen, som der står i betænkningen, kan vi desværre ikke være med til det.

Til det radikale venstres ændringsforslag vil jeg bare sige, at gennemførelsen af det forslag rent faktisk vil betyde, at den uorganiserede lønarbejder vil komme til at stå i en betydelig bedre position end den organiserede, hvis det bliver gennemført nu og der ikke sker andet omkring den organiserede lønarbejder. For der vil rent faktisk ske det, at den uorganiserede kan gå op i sin bank eller sparekasse og få banken eller sparekassen til at udbetale et beløb, der ligger meget, meget tæt på den løn, som han ellers skulle have, og samtidig har man mulighed for også at få udbetalt nogle penge for den periode, hvor udbetalingen fra virksomheden er standset, og den periode, hvor man er holdt op; der går som regel en 14 dages periode. Derfor kan jeg ikke stemme for dette forslag, men jeg vil meget gerne høre, om ministeren vil give tilsagn om, at der tages hul på de problemer, som jeg har nævnt her. Jeg synes, de er meget, meget væsentlige, ikke fordi jeg finder, at de uorganiserede lønarbejdere ikke skal have en rimelig mulighed for at blive dækket ind, men jeg mener, det er vigtigt, at det er hele arbejderklassen, der får glæde af, at man gennemfører en sådan lovgivning.

Bay (FP):

Da jeg som stedfortræder for hr. Glensgård ved førstebehandlingen udtalte bl. a. en anke over et voldsomt administrationsforbrug af garantifondens midler, sagde arbejdsministeren, at det var den sædvanlige hetz fra fremskridtspartiets side imod admi-

nistration og ofte med anvendelse af helt udokumenterede tal.

Jeg var en lille smule spag i mødet, da jeg gik op, fordi jeg havde oplysningerne på anden hånd, udokumenteret. Nu har jeg gjort mig den ulejlighed at konstatere, hvorfra tallene stammer, og jeg skal gøre arbejdsministeren opmærksom på, at de stammer fra revisionsdepartementets beretning, s. 282, hvor man fortæller, at administrationsforbruget var 44 pct. af den udbetalte sum.

Jeg vil gerne herfra spørge ministeren: kendte ministeren ikke disse tal, og for så vidt han gjorde det, hvorfor så dette svar til mig, og for så vidt arbejdsministeren ikke gjorde det, er det så betryggende at lade arbejdsministeren arbejde med disse sager, når han ikke kender noget til dette.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Før jeg går ind på de mere personlige synspunkter, der er fremført omkring de lovforslag, vi her behandler, vil jeg først sige tak for den grundige behandling, der har været i udvalget; jeg er glad for, at et flertal i udvalget indstiller lovforslagene til vedtagelse uændret. Jeg skal knytte et par bemærkninger til det, som er fremført både fra fremskridtspartiet og fra det radikale venstre.

Først til hr. Glensgård og fremskridtspartiets medlemmer af udvalget, som vil have, at lønmodtagernes krav på garantifonden skal kunne overdrages til enhver, der yder lån til lønmodtagerne. Han siger bl. a. i bemærkningerne til ændringsforslaget, at fondens administration er omstændelig og bureaukratisk, og at der er tale om en snørklet sagsbehandling. Det vidner i alle tilfælde ikke om meget kendskab til den administration, man har i LG, og jeg kunne godt have lyst til at spørge, hvad man egentlig mener vil blive konsekvensen af en vedtagelse af partiets ændringsforslag. Så vil der efter min opfattelse for alvor blive tale om bureaukrati, for så skal Lønmodtagernes Garantifond holde rede på alle de mulige erhververe af krav, der vil kunne blive tale om, alle mulige private pengeudlånere kan komme ind i billedet i en sådan situation, og vi kan havne på det mere eller mindre grå pengemarked, hvorfra man vil kunne møde op med krav på LG, for slet ikke at tale om den situation, at krav trans-